

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/950/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213613
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912213613.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 28. 08. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 12C/281/2012-38 zo dňa 31. 07. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobcu a na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práv žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd.

V odôvodnení okresný súd poukázal na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP a ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Uviedol, že o námietke zaujatosti vo veci rozhodoval krajský súd ako súd nadriadený uznesením č. k. 43NcC/12/2012 zo dňa 11. 10. 2012. Okresný súd zákonnú sudkyňu z konania nevylúčil. Z prejednávania a rozhodovania veci bol vylúčený len sudca JUDr. Erik Varga, ktorý konal v exekučnej veci. Samotná skutočnosť, že žalobca s týmto rozhodnutím nie je spokojný a podal sťažnosť na ústavný súd, nie je dôvodom na prerušenie konania. Vo veci už o námietke žalobcu bolo právoplatne rozhodnuté. Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu vydané v konaní sp. zn. 3Cdo/102/2013. Uviedol, že samotný subjektívny názor účastníka konania nezakladá bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Najvyšší súd v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 OSP - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd v uznesení nekonkretizuje prečo sa v čase rozhodovania domnieva, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné. Porušuje právo žalobcu na súdnu ochranu keď neobsahuje dostatočné odôvodnenie výroku, z ktorého by bolo možné zistiť akými úvahami bol súd vedený pri jeho koncipovaní. Súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času kedy boli na súde uplatnené. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. Žalobca uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že

sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov skutkovo a právne totožných veciach. Je tiež v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Princíp zákonného sudcu treba pokladať za neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákoný sudca, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces. Žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Okresný súd teda pred rozhodnutím vo veci samej skúmal či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu. V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu ako súdu nadriadeného o tom, že sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota nie sú z prejednávania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa žalobcu bolo zasiahnuté do jeho základných práv a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom.

O námietkach zaujatosti vznesených žalobcom rozhodoval krajský súd ako súd nadriadený tak, že vo veci sp. zn. 12C/281/2012 nebola vylúčená zákonná sudkyňa JUDr. Margita Žilková. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie okresného súdu, v ktorom okresný súd uviedol, že vzhľadom na to, že o námietke zaujatosti už rozhodoval krajský súd, a tento zákonnú sudkyňu nevylúčil z prejednávania a rozhodovania veci, nie sú dané dôvody na prerušenie konania. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebol daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože otázku či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobôd ako to vyplýva aj z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky a to skutkovo a právne totožných veciach (napr. č. k. I.ÚS 89/2013 zo dňa 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013). Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Prerušenie konania nemožno rozširovať na prípady, keď namietanú otázku už vyriešili všeobecné súdy a prerušenie konania by malo slúžiť iba k tomu, aby sa konanie pretiahlo tak dlho, pokiaľ nebude o navrhovanej otázke rozhodnuté na základe mimoriadneho opravného prostriedku dokonca, rozhodnutia ústavného súdu s tým, že na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo rozhodnutia ústavného súdu bola už súdom vyriešená otázka rozhodnutá inak.

Vzhľadom na skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.